

PRANCIŠKONIŠKAS PRAKARTĖLIŲ KONKURSAS

Mažesnieji broliai pranciškonai 5-ąjį kartą skelbia prakartėlių konkursą „Pasitikim kūdikėlį Jėzų su Šv. Pranciškumi“. Kadangi išgyvename pandemiją ir turime atsižvelgti į nustatytus apribojimų reikalavimus, šįkart konkursas bus nuotolinis ir prakartėlių nereikės pristatyti į vienuolynus ar bažnyčias, kaip ankstesniais metais. Taip pat, tai geras ženklas – prakartėlės liks jūsų namuose, darbovietėse ar kitose jums brangiose vietose. Balsavimas vyks nuotoliniu būdu svetainėje www.prakarte.lt. Broliai kviečia lapkričio 23 – gruodžio 14 dienomis kurti prakartėles ir jų nuotraukas kelti į puslapį www.prakarte.lt

ŠVENTINIAI PIETŪS STOKOJANTIEMS BERNARDINUOSE - LAUKIAME MAISTO

Šv. Kalėdų dieną, gruodžio 25 d. jau 7-ų metų iš eilės mūsų parapijiečiai organizuoja šventinius pietus Vilniaus miesto stokojantiems. Šiemet ši šventė bus kiek neįprasta, nes maistą ruošime tik išsinešimui. Todėl dėkojame mūsų ilgamečiams savanoriams, tačiau dėl visų mūsų saugumo šiemet lauktume tik pagalbos atnešant baltos mišrainės ir pyrago, kuriuos supakuosime stokojantiems. Pernai jūsų gerumo dėka pamaitinome virš 160 žmonių, šiemet žinome, kad šis skaičius išaugs kone dvigubai.

Maisto lauktume 25 dieną 10 val. senojoje zakristijoje (bažnyčios koridoriuje). Daugiau informacijos el. paštu: aurelijazakaitiene@gmail.com

Taip pat kviečiame prisijungti pavedimu į parapijos sąskaitą: VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO PARAPIJA

Ats. sąsk. LT30 7300 0101 3343 9118

Bankas SWEDBANK AB

Mokėjimo pavedimo PASKIRTIES laukelyje BŪTINAI įrašykite aukos „Pietūs stokojantiems“

Dėkojame už jūsų gerumą. Padėkime sukurti šventę stokojantiems!

BERNARDINŲ KALĖDŲ KONCERTAS PER LRT PLIUS KANALĄ

Mieli parapijiečiai, šiemet gruodžio 30 d. 19 val. mūsų bažnyčioje vyksiantį tradicinį Bernardinų Kalėdų koncertą „VIEŠPATS SU MUMIS“ saugant save ir kitus kviečiame žiūrėti tiesiogiai per LRT PLIUS kanalą. Koncerte dalyvaus gerai žinomi dainininkai Mantas Jankavičius, Angelė Joknytė, Vygantas Kazlauskas, Judita Leitaitė, smuikininkė Paulina Daukšytė, grupės „Kamanių šilelis“ ir „B2“, gitaristas Tomas Varnageris su instrumentine grupe. Koncerto mecenatas – UAB „Softemia LT“

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi zakristijoje:

III, IV, V 16.00–17.45 val.

IV 16.00–17.45 val. budi parapijos klebonas

br. kun. Ewaldas Darulis

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

BERNARDINAI

Nr. 803

III ADVENTO SEKMADIENIS (GAUDETE)

2020 gruodžio 13 d.

Dievo dvasia ant manęs. Jisai mane pasiuntė nešti džiugiosios naujienos vargdieniams.

Iz 61, 1

EVANGELIJA (Jn 1, 6–8. 19–28)

Buvo atėjęs Dievo siųstas žmogus, kurio vardas Jonas. Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų šviesą ir kad visi jo dėka įtikėtų. Jis pats nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti apie šviesą.

Toks buvo Jono liudijimas, kai žydai iš Jeruzalės atsiuntė pas jį kunigų ir levitų paklausti: „Kas tu esi?“ Jis prisipažino nesigindamas. Jis prisipažino: „Aš nesu Mesijas!“

Jie ir vėl klausė: „Tai kas gi tu? Gal Elijas?“

Jis atsakė: „Ne!“

„Tai gal tu pranašas?“

Jis atsakė: „Ne!“

Tada jie tęsė: „Tai kas gi tu, kad mes galėtume

me duoti atsakymą tiems, kurie mus siuntė? Ką sakai apie save?“

Jis tarė: „Aš – tyruose šaukiančiojo balsas: 'Taisykite Viešpačiui kelią!' kaip yra kalbėjęs pranašas Izaijas“.

Atsiųstieji buvo iš fariziejų. Jie dar jį klausinėjo: „Tai kam tu krikštiji, jei nesi nei Mesijas, nei pranašas?“

Jonas jiems atsakė: „Aš krikštiju vandeniu, o jūsų tarpe stovi tas, kurio jūs nepažįstate, kuris po manęs ateis, – jam aš nevertas atrišti kurpių dirželio“.

Tai atsitiko Betanijoje, anapus Jordano, kur Jonas krikštijo.

III ADVENTO SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 61, 1–2a. 10–11: *Širdingai aš džiaugsiuosi Viešpačiu*

Lk 1, 46–48. 49–50. 53–54 P.: *Mano siela džiūgaujau Dievu manuoju.*

1 Tes 5, 16–24: *Jūsų dvasia, siela ir kūnas tebūna išsaugoti mūsų Viešpaties atėjimui*

Jn 1, 6–8. 19–28: † *Jūsų tarpe stovi tas, kurio jūs nepažįstate*

Tyruose šaukiančiojo balsas „Taisykite Viešpačiui kelią!“ skirtas laukiantiems. Negi negalėtumėte savęs prie jų priskirti? Argi jums gyvenimas nėra nuolatinis vyylimasis, kad dar turi įvykti kažkas, ko negalim paaiškinti, ko nesugebam patys sau duoti? Jeigu viso to iškote, manau, kad neliksime abejingi iš dykumos sklindančiam kvietimui atsiverti tam, apie ką skelbė pranašai, ką daugelis norėjo išgirsti, bet neišgirdo, išvysti, tačiau neišvydo. Senosios pranašystės nekantriai laukia savo išsipildymo kiekviename iš mūsų. Nesigėdinkim tuo patikėti, leiskim sau svajoti. [...]

Šiandien tyruose šaukiančiojo balsas, nepaivydamas jį slopinančio triukšmo bei mūsų užmaršumo, dar kartą kviečia svajoti ir patikėti, kad gyvenime dar gali įvykti kažkas naujo, jį gali nušviesti nauja šviesa – ateinančio Jėzaus šviesa. Jonas Krikštytojas nori atkreipti dėmesį, kad Viešpats jau dabar stovi tarp mūsų, atnešęs Gerąją naujieną vargdienuoms, paguodą prislėgtiesiems ir išūnystės dvasią, pranokstančią visus mūsų lūkesčius.

br. Andrius Nenėnas OFM
Iš Bernardinai.lt archyvų

Iš Lietuvos vyskupų ganytojiško laiško KALĖDŲ BELAUKIANT

Šie metai mus visus ir pasaulį suvienijo netikėtu būdu. Pandemijos sukeltas egzistencinis nerimas neaplenkė nei vieno iš mūsų. Virusų grėsmė verčia susimąstyti apie gyvenimo prasmę ir trumpumą, apie visuomenės solidarumo ir savitarpio pagalbos reikšmę. Negalime slėpti – asmeniškai kiekvienam tai sunkus laikas. Jaučiamės nesaugūs, persekioja nerimas dėl ateities, dažnas išgyvena bendrystės stoka. Tačiau, kaip žmonijos istorinė patirtis rodo, kiekvienoje krizėje slypi ir naujų galimybių atradimas. Iššūkiai ir išbandymai tarsi pabudina žmonių jėgas, protus ir kūrybiškumą naujai pažvelgti į mūsų tikrovę. Pastarieji metai tapo mokykla ir jauniems, ir vyresniems: atradome virtualaus mokymosi bei komunikacijos galimybių, patyrėme nuotolinį darbą, pravėrėme elektroninių parduotuvių duris, o svarbiausia – šis laikas tapo proga lavinti mūsų gebėjimą atjausti ir padėti vieni kitiems. Dar geriau suvokėme, kad esame viena žmonių šeima. Tikime, kad pasaulį šios pamokos teigiamai veiks ir įveikus pandemiją.

Artėja Kalėdų šventė. Pasaulis prisimena ir švenčia įvykį, nuo kurio skaičiuoja mūsų eros metus. Dangaus ir žemės Kūrėjas įžengia į laiko tėkmę gimdamas kūdikiu Betliejaus tvartelyje. Šio įvykio

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) parapija

prasmę evangelistas Matas aprašo žodžiais: „Tamsybėje tūnanti tauta išvydo skaisčią šviesą“ (Mt 4, 16). Čia autorius drąsiai apibūdina pasaulį iki Viešpaties aplankymo, kaip „tamsybėje tūnantį,“ o Jo užgimimą kaip „skaisčią šviesą“. Tai priminimas, kad žmogus atranda savo egzistencijos prasmę tik Dievo perspektyvoje: kai atpažįsta jį aplankiusį Kūrėją bei išgirsta jo skelbiamą žinią. O ji saviškai mums kalba apie žmogaus gyvybės vertę. Kalėdos primena, kad užgimstantis pasauliui žmogus nešasi savyje Dievo atvaizdą. Ši mintis apie žmogaus gyvybės dieviškąją kilmę ypač atsiskleidžia Evangelijoje pagal Luką užrašytame angelo Gabrieliaus pokalbyje su Mergele Marija. Dievo pasiuntinys paaiškina Marijai joje beužsimegsiančios gyvybės slėpinį sakdamas: „Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo galybė pridengs tave savo šešėliu; todėl ir tavo kūdikis bus šventas...“ (Lk 1, 35). Bibliinių įvaizdžių turtinga kalba perteikia, kas yra žmogaus gyvybės šaltinis. Todėl krikščionybė besivadovaudama Viešpaties apreiškimu teigia besąlygišką žmogaus gyvybės vertę bei skelbia, kad kiekvienas asmuo yra vertas tokios pagarbos kaip ir jo autorius Dievas...

Visą laišką skaitykite www.vilnensis.lt

Kodėl aš aukoju savo parapijai?

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio
(Bernardinų) parapijiečių liudijimai

Kada žodis auka įgavo tą pilką spalvą? Nuo kada už jo slepiasi baimė? O gal čia tik mums taip, anais laikais užaugusiems, kai auka niekas nenorėjo būti? Kažin, ar mane tėvai būtų nuvedę į bažnyčią, jei ne močiutė. Rodos, šandien matau, kaip bažnyčioje ji iš kišenės ištraukia mažą pinigėlį ir ieško ten rublio, kad galėtų įdėti į lėkštelę. Neseniai pagalvojau, kad nė nežinau, iš ko gyveno mano močiutė, juk po senelio mirties, niekada ir nedirbo. Kaip ji išsidėdavo tuos rublius į savo pinigėlį? Vaikui – nerūpėjo, tačiau jausmas, kad reikia dalintis – išliko, kaip neginčijama tiesa ir pareiga. Ir apie auką močiutė man nekalbėjo, labiau – apie dalijimąsi. Šiandien man atrodo, kad auka yra gražiausia, ką gali atiduoti kitam. Žmonės stato savo bažnyčią. Mes, anuomet gyvenusieji, o ir tebegyvenantys Užupyje, matėme, kaip kūrėsi Bernardinai. Žinome, nuo ko jie prasidėjo ir kuo tapo, – namais daugeliui. O namus reikia puoselėti. Padėti jiems išgyventi sunkius laikus ir džiaugtis, kai juose vyksta šventės. Mišių auka sekmadieniais ir tie du nematomi procentai kasmet,

yra mažiausia, ką galiu padaryti. Virtualiai aukoti dar lengviau: nustatai periodinį mokėjimą kas savaitę ir daryti nieko daugiau nereikia.

Su meile – Laisvė

+++

Mūsų šeimoje esame taip pasiskirstę pareigomis, kad už auką bažnyčiai atsakingas mano vyras. Jis visada su manim pasitaria, jei nusprendžia aukoti daugiau nei įprastai arba papildomai kokiam nors konkrečiam tikslui.

Prieš savaitę, važiuojant į Šv. Mišias vyras man pasakė, kad šį kartą žada paaukoti daugiau, nes bažnyčiai ir kunigams dabar sunkus metas, dėl karantino ateina mažiau tikinčiųjų, reiškia mažiau ir suaukoja. Viskas labai logiška ir suprantama. Jei ne vienas bet... Mūsų šeimos pajamos pastaruoju metu labai ryškiai sumažėjo, abu esame beveik bedarbiai. Todėl ši žinia man buvo netikėta ir net šokiruojanti. Bet tik kelias minutes. Mes abu kartu pajutome, kad suprasti stokojantį tapo lengviau, kai patys irgi turėjome apsiriboti.

Parapijietė Laima

www.bernardinuparapija.lt